

Söngskrá
Ættarmót Fellsættarinnar
15.-17. júlí 2022

Efnisyfirlit

Þórsmerkurljóð	3	Einu sinni á ágústkvöldi	10
Ég er kominn heim.....	3	Nú liggur vel á mér.....	10
Ég er kominn heim (í heiðardalinn)	4	Og þá stundi Mundi	11
Játning	4	Í sól og sumaryl.....	11
Kötukvæði	4	Ég langömmu á	12
Komdu inn í kofann minn.....	5	Fyrr var oft í koti kátt	12
Litla flugan.....	5	Bjarnastaðabeljurnar	13
Sestu hérna hjá mér ástin mín	5	Ef þú giftist mér.....	13
Sagan af Nínu og Geira	6	Kanntu brauð að baka	13
Vor í Vaglaskógi	6	Ég á gamla frænku	14
Ég veit þú kemur	7	Komdu niður	15
Í síðasta skipti	7	Í Hlíðarendakoti.....	15
Ó, Jósep, Jósep.....	8	Súrmjólk í hádeginu	16
Máninn fullur	8	Að lífið sé skjálfandi lítið gras.....	17
Vertu til er vorið kallar á þig.....	8	Tryggðapantanir	17
Viltu með mér vaka í nótt.....	8	Draumur um Nínu	18
Þytur í laufi.....	8	Rangur maður	18
Ó, María mig langar heim.....	9	Týnda kynslóðin	19
Fram í heiðanna ró.....	9	Lífið er yndislegt	20

Þórsmerkurljóð

Ennþá geymist það mér í minni,
María, María,
hvernig við fundumst í fyrsta sinni,
María, María.
Upphaf þess fundar var í þeim dúr,
að ætluðum bæði í Merkurtúr.
María, María, María, María, María, María.

Margt skeður stundum í Merkurferðum,
María, María,
mest þó ef Bakkus er með í gerðum,
María, María.
Brátt sátu flestir kinn við kinn
og kominn var galsi í mannskapinn.
María, María, María, María, María, María.

Því er nú eitt sinn þannig varið,
María, María,
að árátta kvensamra' er kvennafarið,
María, María.
Einhvern veginn svo æxlaðist
að ég fékk þig í bílnum kysst.
María, María, María, María, María, María.

Ofarlega mér er í sinni,
María, María,
að það var fagurt í Þórsmörkinni,
María, María.
Birkíð ilmaði, allt var hljótt
yfir oss hvelfdist stjörnunótt.
María, María, María, María, María, María.

Ei við eina fjöl er ég felldur,
María, María,
og þú ert víst enginn engill heldur,
María, María.
Okkur mun sambúðin endast vel
úr því að hæfir kjafti skel.
María, María, María, María, María, María.

Troddu þér nú inn í tjaldið hjá mér,
María, María,
síðan ætla' ég að sofa hjá þér,
María, María.
Svo örkum við saman vorn æviveg
er ekki tilveran dásamleg.
María, María, María, María, María, María.

Ég er kominn heim

Er völlum grær og vetur flýr
og vermir sólin grund.
Kem ég heim og hitti þig,
verð hjá þér alla stund.

Við byggjum saman bæ í sveit
sem brosir móti sól.
Þar ungu lífi landið mitt
mun ljá og veita skjól.

Sól slær silfri á voga,
sjáðu jökulinn loga.
Allt er bjart fyrir okkur tveim,
því ég er kominn heim.

Að ferðalokum finn ég þig
sem mér fagnar höndum tveim.
Ég er kominn heim,
já, ég er kominn heim.

Sól slær silfri á voga,
sjáðu jökulinn loga.
Allt er bjart fyrir okkur tveim,
því ég er kominn heim.

Að ferðalokum finn ég þig
sem mér fagnar höndum tveim.
Ég er kominn heim,
já, ég er kominn heim.
ég er kominn heim.

Ég er kominn heim (í heiðardalinn)

Hér stóð bær með burstir fjórar,
hér stóð bær á lágum hól.
Hér stóð bær, sem bernskuminning
vefur bjarma af morgunsól.

Hér stóð bær með blóm á þekju,
hér stóð bær með veðruð þil.
Hér stóð bær og veggjabrotin
ennþá ber við lækjargil.

Ég er kominn heim í heiðardalinn,
ég er kominn heim með slitna skó.
Kominn heim að heilsa mömmu,
kominn heim í leit að ró.
Kominn heim til að hlusta á lækinn
sem hjalar við mosató.
Ég er kominn heim í heiðardalinn,
ég er kominn heim með slitna skó.

Hér stóð bær sem hríðin barði,
hér stóð bær sem veitti skjól.
Hér stóð bær sem pabbi byggði
undir brekku á lágum hól.

Hér stóð bær sem blíðust móðir
vígði bæn og kærleiksyl.
Hér stóð bær og veggjabrotin
ennþá ber við lækjargil.

Ég er kominn heim í heiðardalinn,
ég er kominn heim með slitna skó.
Kominn heim að heilsa mömmu,
kominn heim í leit að ró.
Kominn heim til að hlusta á lækinn
sem hjalar við mosató.
Ég er kominn heim í heiðardalinn,
ég er kominn heim með slitna skó.

Játning

Enn birtist mér í draumi sem dýrlegt ævintýr,
hver dagur, sem ég lifði' í návist þinni.
Svo morgunbjört og fögur í mínum huga býr
hver minning um vor sumarstuttu kynni.

Og ástarljóð til þín verður ævikveðja mín,
er innan stundar lýkur göngu minni.
Þá birtist mér í draumi sem dýrlegt ævintýr,
hver dagur, sem ég lifði' í návist þinni.

Kötukvæði

Það var um kvöld eitt að Kötu ég mætti.
Hún var að koma af engjunum heim.
Það var í ágúst að áliðnum slætti
og nærri aldimmnt á kvöldunum þeim.

Hún var svo ung eins og angandi rósir.
Ég hafði aldrei séð hana fyrr.
Um vanga dönsuðu lokkarnir ljósir
og augun leiftruðu þögul og kyrr.

Hlýtt ég tók í hönd á Kötu,
horfði' í augun djúp og blá.
Gengum síðan burt af götu,
geymdi okkur náttmyrkrið þá.

En þegar eldaði aftur og birti
í hjarta ákafan kenndi ég sting.
Og fyrir augum af angist mig syrti.
Hún var með einfaldan giftingarhring.

Hún var með einfaldan giftingarhring.

Komdu inn í kofann minn

Komdu inn í kofann minn,
er kvölda' og skyggja fer.
Þig skal aldrei iðra þess
að eyða nótt hjá mér.
Við ævintýraeldana
er ýmislegt að sjá,
og glaður skal ég gefa þér
allt gullið, sem ég á,

tíu dúka tyrkneska
og töfraspjela þrjá,
nínu skip frá Noregi
og naut frá Spánía,
austurlenskan aldingarð
og íslenskt höfuðból,
átta gráa gæðinga
og gylltan burðarstól,

fjaðraveifu fannhvíta
og franskan silkikjól,
eyrnahringi, ennisþöng
og alabasturskrín,
hundrað föt úr fílabeini
full með þrúgvín
og lampann, sem að logaði
og lýsti Aladdín,

Komdu inn í kofann minn,
er kvölda' og skyggja fer.
Alltaf brennur eldurinn
á arninum hjá mér.
Ég gleymdi einni gjöfinni
og gettu hver hún er.
Ég gleymdi einni gjöfinni,
ég gleymdi sjálfum mér.

Litla flugan

Lækur tifar létt um máða steina.
Lítil fjóla grær við skriðufót
Bláskel liggur brotin milli hleina.
Í bænum hvílir íturvaxin snót.
Ef ég væri orðinn lítil fluga,
Ég inn um gluggann þreytti flugið mitt,
og þó ég ei til annars mætti duga,
ég eflaust gæti kitlað nefið þitt
ég eflaust gæti kitlað nefið þitt.

Sestu hérna hjá mér ástin mín

Sestu hérna hjá mér, ástin mín,
horfðu á sólarlagsins roða glóð.
Særinn ljómar líkt og gullið vín,
léttar báurur þar kveða þýðan óð.
Við öldunið og aftan frið
er yndislegt að hvíla þér við hlið.
Hve dýrðlegt er í örmum þér
að una og gleyma sér.

Sagan af Nínu og Geira

Ef þú vilt bíða eftir mér,
á ég margt að gefa þér.
Alla mína kossa ást og trú.
Engin fær það nema þú.

Nína átti heima á næsta bæ.
Ég næstum það ekki skilið fæ.
Hún var eftir mér alveg óð.
Ég fékk bréf og í því stóð.

Ef þú vilt bíða eftir mér,
á ég margt að gefa þér.
Alla mína kossa ást og trú.
Engin fær það nema þú.

Ég las það og þaut svo strax af stað.
Mér stóð ekki á sama ég segi það.
En Nína grét og gekk mér frá.
Hún gat ei skilið sem ég sagði þá.

Nína góða, gráttu ei.
Gleymdu mér ég segi nei.
Þú ert enn of ung góða mín.
Og ég get alls ekki beðið þín.

Til Reykjavíkur lá mín leið.
Langan tíma þar ég beið.
Ég alltaf reyndi en illa gekk.
Að gleyma bréfinu sem ég fékk.

Ef þú vilt bíða eftir mér
á ég margt að gefa þér.
Alla mína kossa ást og trú.
Engin fær það nema þú.

Ég vissi að aldrei fengi ég frið.
Fyrr en Nínu ég sættist við.
Hugurinn stöðugt hjá henni er.
Hún skal víst fá að giftast mér.

Ég ók í skyndi upp í sveit.
Æskustöðvarnar mínar leit.
En Nína leit mig ekki á.
Ég enn ei skil það sem hún sagði þá.

Geiri elskan, gráttu ei.
Gleymdu mér, ég segi nei.
Þú vildir mig ekki veslings flón.
Því varð ég að eiga hann vin þinn Jón.

Vor í Vaglaskógi

Kvöldið er okkar og vor um Vaglaskóg.
Við skulum tjalda í grænum berjamó.
Leiddu mig vinur í lundinn frá í gær.
Lindin þar niðar og birkihríslan grær.

Leikur í ljósum,
lokkum og angandi rós um
leikur í ljósum, (leikur í ljósum)
lokkum hinn fagnandi blær.

Dagperlur glitra um dalinn færast ró
draumar þess rætast sem gistir Vaglaskóg.
Kveldrauðu skini á krækilyngið slær.
Kyrrðin er friðandi mild og angurvær.

Leikur í ljósum,
lokkum og angandi rósum
leikur í ljósum, (leikur í ljósum)
lokkum hinn þaggandi blær.

Leikur í ljósum,
lokkum og angandi rósum
leikur í ljósum, (leikur í ljósum)
lokkum hinn þaggandi blær.

Ég veit þú kemur

Ég veit þú kemur í kvöld til mín,
þó kveðjan væri stutt í gær,
ég trúi ekki á orðin þín
ef annað segja stjörnur tvær.

Og þá mun allt verða eins og var,
sko, áður en þú veist, þú veist,
og þetta eina sem út af bar
okkar á milli í friði leyst.

Og seinna þegar tunglið
hefur tölt um langan veg,
þá tölum við um drauminn
sem við elskum þú og ég.

Ég veit þú kemur í kvöld til mín,
þó kveðjan væri stutt í gær,
ég trúi ekki á orðin þín
ef annað segja stjörnur tvær.
ef annað segja stjörnur tvær.

Í síðasta skipti

Ég man það svo vel
Manstu það hvernig ég sveiflaði þér
Fram og tilbaka í örmunum á mér
Ég man það, ég man það svo vel

Því þessar minningar, minningar kvelja mig,
kvelja mig
Gerðu það, leyf mér að leiða þig

Í síðasta skipti
Haltu í höndina á mér og ekki sleppa
Sýndu mér aftur hvað er að elska
Og o-o-o-o
Segðu mér
Að þú finnur ekkert og enga neista
Og slokknað í þeim glóðum sem brunnu
heitast
Þá rata ég út

Ég man það svo vel
Manstu það hvernig þú söngst alltaf með
Hver einasta bílferð sem tónleikar með þér
Ég man það, ég man það svo vel

Því þessar minningar, minningar kvelja mig,
kvelja mig
Gerðu það, leyf mér að leiða þig

Í síðasta skipti
Haltu í höndina á mér og ekki sleppa
Sýndu mér aftur hvað er að elska
Og o-o-o-o
Segðu mér
Að þú finnur ekkert og enga neista
Og slokknað í þeim glóðum sem brunnu
heitast

Í síðasta skipti
Haltu í höndina á mér og ekki sleppa ooo
Sýndu mér aftur hvað er að elska
Og o-o-o-o
Segðu mér
Að þú finnur ekkert og enga neista
Og slokknað í þeim glóðum sem brunnu
heitast
Þá rata ég út

Ó, Jósep, Jósep

Ó, Jósep, Jósep, bágt á ég að bíða
og bráðum hvarma mína fylla tár,
því fyrr en varir æskuárin líða
og ellin kemur með sín gráu hár.
Ég spyr þig, Jósep, hvar er karlmannslundin
og kjarkur sá er prýðir hraustan mann.
Hvenær má ég klerkinn panta,
kjarkinn má ei vanta,
Jósep, Jósep, nefndu daginn þann.

Hvenær má ég klerkinn panta,
kjarkinn má ei vanta,
Jósep, Jósep, nefndu daginn þann.

Ó, Jósep, Jósep, láttu bílinn bruna
og byrjaðu sem fyrst að trukka mig.
Við keyrum út í græna náttúruna,
sem gerir viðkvæm bæði mig og þig.
Ó, Jósep, Jósep, hvar er karlmannslundin
og kjarkur sá er prýðir hraustan mann.
Hvenær má ég klerkinn panta,
kjarkinn má ei vanta,
Jósep, Jósep, nefndu daginn þann.

Hvenær má ég klerkinn panta,
kjarkinn má ei vanta,
Jósep, Jósep, nefndu daginn þann.

Máninn fullur

Máninn fullur fer um geiminn
fagrar langar nætur.
Er hann kannski að hæða heiminn
hrjáðan sér við fætur?
Fullur oft hann er,
það er ekki fallegt,
ónei það er ljótt
að flækjast hér og flakka þar
á fyllerýi um nætur.

Vertu til er vorið kallar á þig

Vertu til, er vorið kallar á þig,
vertu til að leggja hönd á plóg.

Komdu út, því að sólskinið vill sjá þig
sveifla haka, rækta nýjan skóg.

Komdu út, því að sólskinið vill sjá þig
sveifla haka, rækta nýjan skóg.

Viltu með mér vaka í nótt

Viltu með mér vaka' í nótt?
Vaka' á meðan húmið hljótt
leggst um lönd og sæ,
lifnar fjör í bæ?
Viltu með mér vaka' í nótt?

Vina mín kær,
vonglaða mær,
ætíð ann ég þér.
Ást þína veittu mér
aðeins þessa einu nótt.

Þytur í laufi

Þytur í laufi bálið brennur.
Blærinn hvíslar: "Sofðu rótt."
Hljóður í hafi röðull rennur,
roðnar og býður góða nótt.

Vaka þá ennþá vinir saman
varðeldi hjá í fögrum dal.
Lífið er söngur, glaumur gaman.
Gleðin, hún býr í fjallasal.

Ó, María mig langar heim

Hann sigldi út um höfin blá í 17 ár
og sjómennsku kunni hann upp á hár,
Hann saknaði alla tíð stúlkunnar
og mynd hennar stöðugt í hjarta hann bar.

Ó, María mig langar heim.
Ó, María mig langar heim.
Því heima vil ég helst vera.
Ó, María hjá þér.

Í höfnum var hann hrókur mikils fagnaðar
hann heillaði þar allar stúlkurnar
en aldrei hann meyjarnar augum leit
það átti ekki við hann að rjúfa sín heit.

Ó, María mig langar heim.
Ó, María mig langar heim.
Því heima vil ég helst vera.
Ó, María hjá þér.

Loks kom að því, hann vildi halda heim á leið
til hennar sem sat þar og beið og beið
hann hætti til sjós, tók sinn hatt og staf
og heimleiðis sigldi um ólgandi haf.

Ó, María mig langar heim.
Ó, María mig langar heim.
Því heima vil ég helst vera.
Ó, María hjá þér.

En fleyið þar hann aldrei heim
að fjarðarströnd.
Hann siglir ei lengur um ókunn lönd.
En María bíður og bíður enn
Hún bíður og vonar hann komi nú senn.

Ó, María mig langar heim.
Ó, María mig langar heim.
Því heima vil ég helst vera.
Ó, María hjá þér.

Fram í heiðanna ró

Fram í heiðanna ró
fann ég bólstað og bjó,
þar sem birkið og fjalldrapinn grær.
Þar er vistin mér góð,
aldrei heyrðist þar hnjóð,
Þar er himinninn víður og tær.

Heiðarból ég bý.
Þar sem birkið og fjalldrapinn grær.
Þar er vistin mér góð,
aldrei heyrðist þar hnjóð,
Þar er himinninn víður og tær.

Mörg hin steinhljóðu kvöld,
upp í stjarnanna fjöld
hef ég starað í spyrjandi þrá:
Mundi dýrðin í geim
bera' af dásemdum þeim,
sem vor draumfagri jarðheimur á?

Heiðarból ég bý.
Þar sem birkið og fjalldrapinn grær.
Þar er vistin mér góð,
aldrei heyrðist þar hnjóð,
Þar er himinninn víður og tær.
Þar er himinninn víður og tær.

Þetta loft er svo tært,
finnið þytmjúkan þey,
hve hann þyrlar upp angan úr mó.
Nei ég vildi ekki borg
né blikandi torg
fyrir býlið í heiðanna ró.

Heiðarból ég bý.
Þar sem birkið og fjalldrapinn grær.
Þar er vistin mér góð,
aldrei heyrðist þar hnjóð,
Þar er himinninn víður og tær.
Þar er himinninn víður og tær.

Einu sinni á ágústkvöldi

Einu sinni' á ágústkvöldi
austur í Þingvallasveit
gerðist í dulitlu dragi
dulítið sem enginn veit,

nema við og nokkrir þrestir
og kjarrið græna inni Bolabás
og Ármannsfellið fagurblátt
og fannir Skjaldbreiðar
og hraunið fyrir sunnan Eyktarás.

Þó að æviárin hverfi
út á tímans gráa rökkurveg,
við saman munum geyma þetta
ljúfa leyndarmál,
landið okkar góða þú og ég.

Þó að æviárin hverfi
út á tímans gráa rökkurveg,
við saman munum geyma þetta
ljúfa leyndarmál,
landið okkar góða þú og ég.

Nú liggur vel á mér

Stína var lítil stúlka í sveit,
stækkaði óðum blómleg og heit.
Hún fór að vinna, varð margt að gera,
lærði að spinna, látum það vera.
Svo var hún úti sumar og haust,
svona var lífið strit endalaust.
Samt gat hún Stína söngvana sína
sungið með hárra raust.

Nú liggur vel á mér,
nú liggur vel á mér.
Gott er að vera léttur í lund,
lofa skal hverja ánægjustund.
Nú liggur vel á mér,
nú liggur vel á mér.
Gott er að vera léttur í lund,
lofa skal hverja ánægjustund.

Gaman fannst Sínu' að glettast við pilt,
gaf hún þeim auga, var oftast stillt.
Svo sá hún Stjana, það vakti þrána,
hann kom á Grána út yfir ána.
Sæl var hún Stína saklaus og hraust,
svo fór hann burtu koldimmt um haust,
samt gat hún Stína söngvana sína
sungið með hárra raust.

Nú liggur vel á mér,
nú liggur vel á mér.
Gott er að vera léttur í lund,
lofa skal hverja ánægjustund.
Nú liggur vel á mér,
nú liggur vel á mér.
Gott er að vera léttur í lund,
lofa skal hverja ánægjustund.

Nú er hún Stína gömul og grá,
getur þó skemmt sér dansleikjum á,
situr hún róleg, horfir á hina
hreyfast í takt við dansmúsíkina.
Alltaf er Stína ánægð og hraust,
aldrei finnst henni neitt tilgangslaust.
Enn getur Stína söngvana sína
sungið með hárra raust.

Nú liggur vel á mér,
nú liggur vel á mér.
Gott er að vera léttur í lund,
lofa skal hverja ánægjustund.
Nú liggur vel á mér,
nú liggur vel á mér.
Gott er að vera léttur í lund,
lofa skal hverja ánægjustund.

Og þá stundi Mundi

Hann Mundi á sjóinn í fyrsta sinn fór á fjórtánda árinu, lítill og mjór. Og það sem hann dró hirti húsbóndi hans og hét því að koma' honum þannig til manns.

Og þá stundi Mundi:
„Þetta er nóg! Þetta er nóg!
Ég þoli ekki lengur
að þvælast á sjó.“

Hjá Munda var lítið um leik eða hvíld. Hann lenti eftir fermingu norður á síld og síðan á línu og síðan á net og síðan á línu og aftur á net.

Og þá stundi Mundi:
„Þetta er nóg! Þetta er nóg!
Ég þoli ekki lengur
að þvælast á sjó.“

Og æska hans leið, og hann vann og hann vann,
því vinnan hún „göfgar og bætir
hvern mann.“
En lítið var það sem úr býtum hann bar,
því bláblönk að jafnaði útgerðin var.

Og þá stundi Mundi:
„Þetta er nóg! Þetta er nóg!
Ég þoli ekki lengur
að þvælast á sjó.“

Hann varð af því hokinn, hann varð af því grár
að velkjast á togurum þrjátíu ár.
Í stórsjó og ágjöf hann stóð sína plikt
með sting fyrir brjósti og króníska gigt.

Og þá stundi Mundi:
„Þetta er nóg! Þetta er nóg!
Ég þoli ekki lengur
að þvælast á sjó.“

Í hífingu eitt sinn hann hentist á vír,
og hurfu þar fingur hans tveir eða þrír.
Í annað sinn bobbing hann oná sig fékk,
og eftir það haltur og skakkur hann gekk.

Og þá stundi Mundi:
„Þetta er nóg! Þetta er nóg!
Ég þoli ekki lengur
að þvælast á sjó.“

Til fimmtugs hann þraukaði, en þá fékk hann slag,
og það gerðist einmitt á sjómannadag.
Og sungið var þá eins og sungið er enn um særokna, vindbarða Hrafnistumenn.

Og þá stundi Mundi:
„Þetta er nóg! Þetta er nóg!
Ég þoli ekki lengur
að þvælast á sjó.“

Í sól og sumaryl

Í sól og sumaryl ég sat einn fagan dag.
Í sól og sumaryl ég samdi þetta lag
fuglarnir sungu og lítil falleg hjón
flugu um loftin blá, hve það var
fögur sjón.
Í sól og sumaryl, sér léku lítil börn,
ljúft, við litla tjörn.

Í sól og sumaryl, ég sat og horfði á
hreykna þrastarmóður mata unga
sína smá.
Faðirinn stoltur hann stóð þar spertur hjá
og fagurt söng svo fyllti hjartað frið.
Í sól og sumaryl, sér léku lítil börn,
ljúft, við litla tjörn.

Í sól og sumaryl ég samdi þetta lag,
hve fagurt var þann dag.

Ég langömmu á

Ég langömmu á, sem að létt er í lund,
hún leikur á gítar hverja einustu stund.
Í sorg og í gleði hún syngur sitt lag,
jafnt sumar sem vetur, jafnt nótt sem dag.

Eitt kvöldið er kviknað í húsinu var
og brunaliðsbíllinn kom æðandi þar
og eldurinn logaði' um glugga og göng
sat sú gamla' uppá þaki og spilaði' og söng.

Með Súðinni var hún, er sigldi' hún í strand,
með síðasta skipsbátun komst hún í land.
Í svellandi brimi var sjóleiðin löng
en í skutnum sat amma og spilaði og söng.

Eitt haustið hún gat ekki húsnaðið greitt.
Hún varð því að flytja, það fannst
mörgum leitt.
Hún sat uppá bílnum þótt leið væri löng
og látlaust hún spilaði' á gítar og söng.

Með kassabíl austur hún keyrði eitt sinn.
Úr Kömbunum valt oní urð bifreiðin.
Þar enduðu bílstjórans æfingar göng
en amma slapp lifandi' og spilaði' og söng.

En nú er hún amma mín horfin á braut,
hún er nú losnuð frá sorgum og þraut.
Ég gekk eitt sinn þangað sem greftruð
hún var,
frá gröfinni ómaði gítarsins lag.

Fyrr var oft í koti kátt (Í Skólavörðuholtið hátt)

Fyrr var oft í koti kátt
krakkar léku saman.
Þar var löngum hlegið hátt,
hent að mörgu gaman.
Úti' um stéttar urðu þar
einatt skrytnar sögur
þegar saman safnast var
sumarkvöldin fögur.

Eins við brugðum okkur þá
oft á milli bæja
til að kankast eitthvað á
eða til að hlæja.
Margt eitt kvöld og margan dag
máttum við í næði
æfa saman eitthvert lag
eða syngja kvæði.

Bænum mínum heima hjá,
Hlíðar brekkum undir,
er svo margt að minnast á
margar glaðar stundir.
Því vill hvarfla hugurinn,
heillavinir góðir,
heim í gamla hópinn minn,
heim á fornar slóðir.

Bjarnastaðabeljurnar

Bjarnastaðabeljurnar
þær baula mikið núna.
Þær eru að verða vitlausar,
það vantar eina kúna.
Það gerir ekkert til,
það gerir ekkert til,
hún kemur um miðaftansbil.

Ef þú giftist mér

Ég skal gefa þér blómin blá,
og boltann minn skaltu líka fá,
ef þú giftist, ef þú bara giftist,
ef þú giftist mér.

Ég skal kaupa þér kökusnúð
með kardimommum og sykruhúð,
ef þú giftist, ef þú bara giftist,
ef þú giftist mér.

Ég skal gefa þér gull í tá
og góða skó til að dansa á,
ef þú giftist, ef þú bara giftist,
ef þú giftist mér.

Ég skal elska þig æ svo heitt
að aldrei þurfi að kynda neitt,
ef þú giftist, ef þú bara giftist,
ef þú giftist mér.

Ég skal syngja þér ljúflingslög
og leika undir á stóra sög,
ef þú giftist, ef þú bara giftist,
ef þú giftist mér.

Ég skal fela þig fylgsnum í,
svo finni þig ekkert pólití,
ef þú giftist, ef þú bara giftist,
ef þú giftist mér.

Ég skal kenna þér kátan dans
og kyssa þig síðan með elegans,
ef þú giftist, ef þú bara giftist,
ef þú giftist mér.

Kanntu brauð að baka

Kanntu brauð að baka? Já, það kann ég!
Svo úr því verði kaka? Já, það kann ég!
Ertu nú alveg viss um? Já, það er ég!
Eða ertu ef til vill að gabba mig?

Kanntu mat að sjóða? Já, það kann ég!
Og gestum heim að bjóða? Já, það kann ég!
Ertu nú alveg viss um? Já, það er ég!
Eða ertu ef til vill að gabba mig?

Kanntu ber að tína? Já, það kann ég!
Og stoppa í sokka mína? Já, það kann ég!
Ertu nú alveg viss um? Já, það er ég!
Eða ertu ef til vill að gabba mig?

Kanntu að sjóða fiskinn? Já, það kann ég!
Og færa hann upp á diskinn? Já, það kann ég!
Ertu nú alveg viss um? Já, það er ég!
Eða ertu ef til vill að gabba mig?

Kanntu að vagga barni? Já, það kann ég!
Og þrjóna sokka úr garni? Já, það kann ég!
Ertu nú alveg viss um? Já, það er ég!
Eða ertu ef til vill að gabba mig?

Sérðu, hér er hringur? Já, það sé ég!
Ég dreg hann á þinn fingur... Já, það vil ég!
Ertu nú alveg viss um? Já, það er ég!
Eða ertu ef til vill að gabba mig?

Prestinn mun ég panta... Já, það vil ég!
Því hann má ei vanta... Nei, það skil ég...
Ertu nú alveg viss um? Já, það er ég!
Eða ertu ef til vill að gabba mig?

Ég á gamla frænku

Ég á gamla frænku
sem heitir Ingeborg.
Við eftir henni hermum
er hún gengur niður á torg.

Og svo sveiflast fjöðrin
og fjöðrin sveiflast svo.
Og svo sveiflast fjöðrin
og fjöðrin sveiflast svo.

Ég á gamla frænku
sem heitir Ingeborg.
Við eftir henni hermum
er hún gengur niður á torg.

Og svo sveiflast hatturinn
og hatturinn sveiflast svo.
Og svo sveiflast hatturinn
og hatturinn sveiflast svo.

Ég á gamla frænku
sem heitir Ingeborg.
Við eftir henni hermum
er hún gengur niður á torg.

Og svo sveiflast sjalið
og sjalið sveiflast svo.
Og svo sveiflast sjalið
og sjalið sveiflast svo.

Ég á gamla frænku
sem heitir Ingeborg.
Við eftir henni hermum
er hún gengur niður á torg.

Og svo sveiflast karfan
og karfan sveiflast svo.
Og svo sveiflast karfan
og karfan sveiflast svo.

Ég á gamla frænku
sem heitir Ingeborg.
Við eftir henni hermum
er hún gengur niður á torg.

Og svo sveiflast pilsíð
og pilsíð sveiflast svo.
Og svo sveiflast pilsíð
og pilsíð sveiflast svo.

Ég á gamla frænku
sem heitir Ingeborg.
Við eftir henni hermum
er hún gengur niður á torg.

Og svo sveiflast frænkan
og frænkan sveiflast svo.
Og svo sveiflast frænkan
og frænkan sveiflast svo.

Komdu niður

Þegar ég var lítil var ég voða feimin oft
og væri einhver ókunnugur skaust ég upp á loft.
En ef að ég var úti, þegar gest að garði bar,
ég geystist upp á hlöðuburst og settist niður þar.

Komdu niður, kvað hún amma.
Komdu niður, sögðu pabbi' og mamma.
:: Komdu niður, komdu niður.
Komdu niður, sungu öll í kór. ::

Svo stækkaði ég meira og þá varð ég voða kát
og veslings pabba' og mömmu
oft ég setti hreint í mát.
Ég klífraði og hentist yfir hvað sem fyrir var,
ég hoppaði' upp á skólabak og settist niður þar.

Komdu niður, kvað hún amma.
Komdu niður, sögðu pabbi' og mamma.
:: Komdu niður, komdu niður.
Komdu niður, sungu öll í kór. ::

En seinna verð ég stærri og það verður gaman þá
og víst er það að margt þið fáíð þá til mín að sjá,
þá ætla ég nú upp í tunglið strax að fá mér far
að finna karlinn skrítna, sem að á víst heima þar.

Komdu niður, kvað hún amma.
Komdu niður, sögðu pabbi' og mamma.
:: Komdu niður, komdu niður.
Komdu niður, sungu öll í kór. ::

Í Hlíðarendakoti

Fyrr var oft í koti kátt,
krakkar léku saman.
Þar var löngum hlegið hátt
hent að mörgu gaman.
Úti um stéttar urðu þar
einatt skrítnar sögur.
Þegar saman safnast var
sumarkvöldin fögur.

Eins við brugðum okkur þá
oft á milli bæja.
Til að kankast eithvað á
eða til að hlæja.
Margt eitt kvöld og margan dag
máttum við í næði.
Æfa saman eitthvert lag
eða syngja kvæði.

Bænum mínum heima hjá,
Hlíðar brekku undir.
Er svo margt að minnast á,
margar glaðar stundir.
Því vill hvarfla hugurinn,
heillavinir góðir.
Heim í gamla hópinn minn,
heim á fornar slóðir.

Súrmjólk í hádeginu

Ég er bara 5 ára og kenna á því fæ
klukkan 7 á morgnana er mér dröslað niðr'í bæ
enginn tekur eftir því þó heyrir lítil kvein
því mamma er að vinna en er orðin allt of sein

Súrmjólk í hádeginu, Cheerios á kvöldin
mér er sagt að þegja meðan fréttatíminn er.
Súrmjólk í hádeginu, Cheerios á kvöldin
og mamma er svo stressuð en þó mest á sjálfri sér.

Svo inn á dagskólann mér dröslað er í flýti
mig sárverkjar í handleggina eftir mömmu tog.
Enn þá drottinn dagmamman með ótal andlitslýti
það er eins og hún hafi fengið hátt í hundrað þúsund flog.

Súrmjólk í hádeginu, Cheerios á kvöldin
mér er sagt að þegja meðan fréttatíminn er.
Súrmjólk í hádeginu, Cheerios á kvöldin
eitt er víst að pabbi minn hann ræður öllu hér.

Bráðum verð ég 6 ára en það er 1. maí
daginn þann ég dröslast aleinn niðr'í bæ
enginn tekur eftir því þó ég hangi þarna einn
gamli er með launakröfu en er orðinn alltof seinn.

Súrmjólk í hádeginu, Cheerios á kvöldin
mér er sagt að þegja meðan fréttatíminn er.
Súrmjólk í hádeginu, Cheerios á kvöldin
eitt er víst að pabbi minn hann ræður öllu hér.

Að lífið sé skjálfandi lítið gras

Að lífið sé skjálfandi lítið gras,
má lesa í kvæði' eftir Matthías,
en allir vita, hver örlög fær
sú urt, sem hvergi í vætu nær.

Mikið lifandi skelfingar
ósköp er gaman að vera
svolítið "hífaður".

Það sæmir mér ekki sem Íslending
að efast um þjóðskáldsins staðhæfing,
en skrælna úr þurrki ég víst ei vil
og vökva því lífsblómið af og til.

Mikið lifandi skelfingar
ósköp er gaman að vera
svolítið "hífaður".

Nú þekkist sú skoðun og þykir fín,
að þetta vort jarðlíf sé ekkert grín,
menn eigi að lifa hér ósköp trist
og öðlast í himninum sæluvist.

Mikið lifandi skelfingar
ósköp er gaman að vera
svolítið "hífaður".

En ég verð að telja það tryggara
að taka út forskot á sæluna,
því fyrir því gefst engin "garantí"
að hjá guði ég komist á fyllirí.

Mikið lifandi skelfingar
ósköp er gaman að vera
svolítið "hífaður".

Tryggðapantanir

Komdu og skoðaðu í kistuna mína!
Í kössum og handröðum á ég þar nóg,
sem mér hafa gefið í minningu sína
meyjarnar allar, sem brugðust mér þó.
Í handröðum þessum ég hitt og þetta á,
sem heldur en ekki er fróðlegt að sjá.

Rósaklút þennan hún Guðrún mín gaf mér.
Það gekk allt í spaugi í rökkriinu þá.
Seinna dró gleðina og gamanið af mér.
Ég grét eins og krakki, þá hana ég sá
vefja að sér beykirinn. Þörf var mér þá
að þurrka af mér skælurnar klútgreyinu á.

Þarna hef ég undur af öðru eins, maður!
Önnum og Gunnum og Kristínum frá.
Það er til vonar, ég væri ekki glaður,
en ég verð aldrei hnugginn, og það muntu sjá,
að enn hafa stúlkurnar mætur á mér,
mun ég þó fyrst um sinn trúna þeim ver.

Draumur um Nínu

Núna ertu hjá mér, Nína..
Strýkur mér um vangann, Nína.
Ó, halt'í höndina á mér, Nína.
Því þú veist að ég mun aldrei aftur.
Ég mun aldrei, aldrei aftur.
Aldrei aftur eiga stund með þér.

Það er sárt að sakna einhvers.
Lífið heldur áfram - til hvers?
Ég vil ekki vakna, frá þér.
Því ég veit að þú munt aldrei aftur.
Þú munt aldrei, aldrei aftur.
Aldrei aftur strjúka vanga minn.

Þegar þú í draumum mínum birtist
allt er ljúft og gott.
Og ég vild'ég gæti sofið
heila öld.
Því að nóttin veitir aðeins
skamma stund með þér.
Er ég vakna...
Nína, þú ert ekki lengur hér.
Opna augun...
Engin strýkur blítt um vanga mér.

Dagurinn er eilífd án þín.
Kvöldið kalt og tómlegt án þín.
Er nóttin kemur fer ég til þín.

Þegar þú í draumum mínum birtist
allt er ljúft og gott.
Og ég vild'ég gæti sofið
heila öld.
Því að nóttin veitir aðeins
skamma stund með þér.
Er ég vakna...
Nína, þú ert ekki lengur hér.
Opna augun...
Engin strýkur blítt um vanga mér.

Er ég vakna - Oh
Nína, þú ert ekki lengur hér.
Opna augun.
Engin strýkur blítt um vanga mér.

Rangur maður

Af hverju get ég ekki
lifað eðlilegu lífi

Af hverju get ég ekki
lifað business lífi
keypt mér húsbíl og íbúð

Af hverju get ég ekki
gengið menntavegin
þangað til að ég æli

Af hverju get ég ekki
gert neitt af viti
af hverju fæddist ég loser, jé,jé,jé.

Ég er rangur maður á röngum tíma
í vitlausu húsi.
Ég er rangur maður á röngum tíma
í vitlausu húsi, jé,jé,jé.

(millispil)

Af hverju er lífið svona ömurlegt
ætli það sé skárra í Zimbabwe

Af hverju var ég fullur á virkum degi
af hverju mætti ég ekki í tíma

Af hverju get ég ekki
byrjað í íþróttum
og hlaupið um eins og asni

Af hverju get ég ekki
verið jafn hamingjusamur
og Sigga og Grétar í Stjórninni, jé,jé,jé.

Ég er rangur maður á röngum tíma
í vitlausu húsi.
Ég er rangur maður á röngum tíma
í vitlausu húsi.

Ég er rangur maður á röngum tíma
í vitlausu húsi.
Ég er rangur maður á röngum tíma
í vitlausu húsi, jé,jé,jé.

Týnda kynslóðin

Pabbi minn kallakókið sýpur
hann er með eyrnalokk og strípur
og er að fara á ball, hann er að fara á ball.

Mamma beyglar alltaf munninn
Þegar hún maskarar augun
og er að fara á ball, hún er að fara á ball.

Blandaðu mér í glas segir hún
út um neðra munnvikið.
Ekki mikið kók, ekki mikinn ís,
réttu mér kveikjarann.
Barnapían er með blásið hár
og pabbi yngist upp um
átján ár á nóinu.
Drífdú þig nú svo við missum
ekki af Gunnari og sjóinu.

Pabbi minn setur Stones á fóninn
fæst ekki um gömlu partýtjónin,
hann er að fara á ball, hann er að fara á ball.

Nú skal honkí tonkið spilað
þó svo að mónóið sé bilað,
hann er að fara á ball, hann er að fara á ball.

Manstu eftir Jan og Kjell,
segir hann eftir gítarsólóið.
Manstu eftir John,
manstu eftir Paul,
réttu mér albúmið.
Þá var pabbi sko með heví hár
en síðan hafa liðið
hundrað ár á nóinu.
Drífdú þig nú svo við
missum ekki af matnum og sjóinu

Það er alltaf sama stressið
sú gamla er enn að víkka dressið
og er að fara á ball, hún er að fara á ball.

Mamma beyglar alltaf munninn
Þegar hún maskarar augun
og er að fara á ball, hún er að fara á ball.

Blandaðu mér í glas segir hún
út um neðra munnvikið.
Ekki mikið kók, ekki mikinn ís,
réttu mér kveikjarann.
Barnapían er með blásið hár
og pabbi yngist upp um
átján ár á nóinu.
Hringdu á bíl svo við missum
ekki af borðinu og sjóinu.

Mamma beyglar alltaf munninn
Mamma beyglar alltaf munninn
Mamma beyglar alltaf munninn
Hún er að fara á ball, hún er að fara á ball.

Lífið er yndislegt

Á þessu ferðalagi fylgjumst við að.
Við eigum örlítinn vonarneista fyrir hvort annað.
Í ljósu mánaskini vel ég mér stund og segi:
Ég myndi klífa hæstu hæðir fyrir þig.
Ég væri ekkert án þín, myrkrið hverfur því að...

Lífið er yndislegt, sjáðu,
það er rétt að byrja hér.
Lífið er yndislegt með þér.

Blikandi stjörnur skína himninum á.
Hún svarar, ég trúi varla því sem augu mín sjá
og segir ég gef þér hjarta mitt þá skilyrðislaust
Ég veit að þú myndir klífa hæstu hæðir fyrir mig
Ég væri ekkert án þín, myrkrið hverfur því að...

Lífið er yndislegt, sjáðu,
það er rétt að byrja hér.
Lífið er yndislegt með þér.

Lífið er yndislegt, sjáðu,
það er rétt að byrja hér.
Lífið er yndislegt með þér.

Nóttin hún færir nær, hér við eigum að vera.
núna ekkert okkur stöðvað fær
undir stjörnusalnum, inní herjólfsdalnum.

Lífið er yndislegt, sjáðu,
það er rétt að byrja hér.
Lífið er yndislegt með þér.

Lífið er yndislegt, sjáðu,
það er rétt að byrja hér.
Lífið er yndislegt með þér.

Lífið er yndislegt, sjáðu,
það er rétt að byrja hér.
Lífið er yndislegt með þér.